

Hymn.

8.
P

ost Petrum, primum prín- ci-pum, * André- as
est após- to-lus sa-lú-tis verbum prá-di-cans in Acha-íá
pro-vín- ci- a.

Cap- tus in Pathra óp- pi-do tra-dí- tur di-ro cár- ce-ri,
fe-rá-li pœna cæ-di-tur; tortor callet væ-sá- ni- a.

Di- la-ni- á-tus íc- ti-bus ligno cru- cis suspén- di-tur,
bí-du-o vi-vens non cessat fi-dem do-cé-re pó- pu-lum.

Cla- mor ple-bis attól- li-tur, ca-rus De- o expó- sci-tur,
reddi iustus et ínno-cens, sanctus et bonus quæ- ri-tur.

Fal- lax ad pa-tí- bu-lum qua-si ad sol-véndum pró- pe-
rat; devó-tus martyr ín pœnis o-rat, ne arci- ó- ri-bus.

Lo- ris re-sólvat ím-pi- us; di-ví- nis indéptus mú- ni- is
fra-ter instí-gat iúrgi- is iustísque quæ-rimó- ni- is:

E ant te-cum, quæ tu- a sunt, Ege- á- ta du-rís- si-
me! complé-ta e-ius pássi- o de-victa hoste cál- li-do.

Im-pló-ret ergo mé- ri- tis su- is pro nostris ác- ti-bus,
ut me-re- á-mur cónsequi sancta in fi-ne prá- mi- a.

Gló- ri- a ti-bi, Dó- mi-ne, gló- ri- a U-ni-gé- ni- te,
una cum Sancto Spí- ri-tu, in sempí-térrna sǽ- cu-la.
A-men.